

सौहृदेनाभिभाषेत्वां कच्चिन्माजार्जजीवसि ॥ जीवितं हितवेच्छामि श्रेयः साधारणं हि नौ ॥ ५० ॥ न ते सौम्य भयं कार्यं जीविष्यसि यथा सुखं ॥ अहं त्वामुद्धरि
ष्यामि यदि मां न जिघांससि ॥ ५१ ॥ अस्मि कश्चिदुपायो त्रदुष्करः प्रतिभाति मे ॥ येन शक्यस्त्वयामोक्षः प्राप्तुं श्रेयस्तथामया ॥ ५२ ॥ मयाप्युपायो दृष्टोऽयं विचार्य
मतिमात्मनः ॥ आत्मार्यं च त्वदर्थं च श्रेयः साधारणं हि नौ ॥ ५३ ॥ इदं हि न कुलोलूकं पापबुद्ध्याभिसंस्थितं ॥ न वर्षयति मार्जारं तेन मे स्वस्ति सांप्रतं ॥ ५४ ॥ कृजं
श्वपलने त्रयोयं कौशिको मां निरीक्षते ॥ न गशाखाग्रगः पापस्तस्याहं भृशमुद्विजे ॥ ५५ ॥ सतां सामपदं मैत्रं सखा मे सिपंडितः ॥ सांवास्यकं करिष्यामि नास्ति
ते भयमद्यैव ॥ ५६ ॥ न हि शक्तो सिमार्जारपाशं छेतुं मया विना ॥ अहं छेत्स्यामि पाशां स्तेयदिमां त्वं न हिंससि ॥ ५७ ॥ त्वमाश्रितो ह्युमस्याग्रं मूलं त्वहमुपाश्रि
तः ॥ चिरोपिता बुभावा वां दक्षे स्मिन् विदितं चते ॥ ५८ ॥ यस्मिन्नाश्वासते कश्चिद्यश्चनाश्वसितिक्वचित् ॥ न तौ धीराः प्रशंसंति नित्यमुद्विग्नमानसौ ॥ ५९ ॥
तस्माद्विवर्धतां प्रीतिं नित्यं संगतमस्तु नौ ॥ कालातीतमिहार्थं तु न प्रशंसंति पंडिताः ॥ ६० ॥ अर्थयुक्तिमिमां तत्र यथा भूतां निशमय ॥ तव जीवितमिच्छामि त्वं
ममेच्छसि जीवितं ॥ ६१ ॥ कश्चित्तरतिकोष्ठे न सुगुं भीरां महानदीं ॥ स तारयति तत्काष्ठं स च काष्ठे न तारयते ॥ ६२ ॥ इदं शो नौ समायोगो भविष्यति सुविस्तरः ॥
अहं त्वां तारयिष्यामि मां च त्वं तारयिष्यसि ॥ ६३ ॥ एवमुक्त्वा तु पलितस्तमर्थं मुभयोर्हितं ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयं च कालापेक्षी न्यवेक्ष्य च ॥ ६४ ॥ अथ सुव्याहृतं श्रुत्वा
तस्य शत्रोर्विचक्षणः ॥ हेतुमद्ब्रह्मणीयार्थं मार्जारो वाक्यं संपन्नस्तदाक्यमनुवर्णयन् ॥ स्वामवस्थां समीक्ष्यार्थसाधैव प्रत्यपूज
यत् ॥ ६५ ॥ ततस्तीक्ष्णाग्रदशनो मणिवैदूर्यलोचनः ॥ मूषिकं मंदमुद्दीक्ष्य मार्जारो लोमशो ब्रवीत् ॥ ६६ ॥ मंदांमि सौम्य भद्रं ते यो मां जीवितुमिच्छसि ॥ श्रे
यश्च यदि जानीषे कियतां मां विचारय ॥ ६७ ॥ अहं हि भृशमपन्नस्त्वमापन्नतरो मम ॥ द्वयोरापन्नयोः संधिः कियतां मां विचारय च ॥ ६८ ॥ विधास्ये प्राप्तकालं
यत्कार्यं सिद्धिं करं विभो ॥ मयिरुच्छ्राद्दिनि मुक्तेन विनंक्ष्यति ते कृतं ॥ ६९ ॥ न्यस्तमानोऽस्मि भक्तोऽस्मि शिष्यस्त्वद्विदकृत्तथा ॥ निदेशवशवर्ती च भवं तं शरणं
गतः ॥ ७० ॥ इत्येव मुक्तः पलितो मार्जारं वशमागतं ॥ वाक्यं हितमुवाचे दमभिनीतार्थमर्थवित् ॥ ७१ ॥ उदारं यद्ब्रवानाह नैतच्चित्रं भवद्विधे ॥ विहितो यस्तु मार्गो मे
हितार्थं शृणु तं मम ॥ ७२ ॥ अहं त्वानुप्रवेक्ष्यामि न कुलान्मे महद्भयं ॥ त्रायस्व भो मावधीस्त्वं शक्तोऽस्मि तव रक्षणे ॥ ७३ ॥ उलूकाच्चैव मां रक्षद्भुद्रः प्रार्थयते हि मां ॥
अहं छेत्स्यामि ते पाशान् सखे सत्येन ते शपे ॥ ७४ ॥ तद्वचः संगतं श्रुत्वा लोमशो युक्तमर्थवत् ॥ इषां दुद्दीक्ष्य पलितं स्वागतेनाभ्यपूजयत् ॥ ७५ ॥